

UDENRIGSMINISTERIET

Medlemmerne af
Folketingets Markedsudvalg
og disses stedfortrædere

ASIATISK PLADS 2
1448 KØBENHAVN K
TELEFON: 33 92 00 00
GIROKONTO 3 00 18 06
TELEX: 31292 ETR DK
TELEGRAMADRESSE: ETRANGERES
TELEFAX: 31 54 05 33

1 bilag Afdeling/kontor **M.1** J.nr. **400.C.2-0** Dato **4. oktober 1990**

Afdelings- og kontorbetegnelse bedes ved besvarelse anført på kuverten.

I fortsættelse af skrivelse af 21. september 1990 (Alm. del bilag 697) til Folketingets markedsudvalg og under henvisning til drøftelserne i udvalget den 3. oktober 1990 fremsendes vedlagt regeringens memorandum vedrørende politisk union samt økonomisk og monetær union. Memorandumet vil blive fremsendt til de øvrige EF-medlemslande samt EF-kommissionen.

Egon Thorsmann Jensen

Den 4. oktober 1990

Memorandum fra den danske regering.

- I. Det Europæiske Fællesskab står over for en periode, der er af stor betydning for dets videre udvikling. Forløbet af den kommende tids overvejelser kan få afgørende indflydelse på den rolle, som Fællesskabet skal spille i en fremtidig europæisk konstruktion.

Den danske regering finder, at hovedopgaven må bestå i at tilpasse og styrke Fællesskabet på en måde, så det bliver i stand til at spille den centrale rolle.

Udviklingen i de central- og østeuropæiske lande har understreget, at det er nødvendigt, at perspektivet i EF gøres mere bredt. Samarbejdet må derfor styrkes. De eksisterende samarbejdsområder må udbygges og nye må inddrages. Samtidig må Fællesskabet forblive åbent over for tredjelande. Både i form af en udvidelse af medlemskredsen og ved nye samarbejdsstrukturer. Dertil kommer, at der må ske en styrkelse af den demokratiske kontrol med samarbejdet.

- II. Den danske regering finder, at drøftelserne på de kommende regeringskonferencer må foregå under overskriften "Fællesskabets rolle i den fremtidige europæiske konstruktion". Fællesskabet må styrkes, så det kommer til at udgøre et fundament for hele Europas politiske og økonomiske enhed.

Det er af stor betydning for troværdigheden i samarbejdet, at Fællesskabet viser sig i stand til at tage udfordringen op og imødekomme de naturlige forventninger, som tredjelande har om at få styrket forbindelserne. Det må betænkes, at Fællesskabet i kraft af sin struktur og konstruktion er det bedste instrument til at inddrage de øvrige europæiske lande i et bredt anlagt og forpligtende samarbejde.

Det må indgå i de kommende overvejelser, hvorledes Fællesskabet bør tilpasse sin arbejdsgang til de udvidelser, som må forventes at komme i 1990'erne. Fællesskabet må naturligvis byde anmodninger om optagelse velkommen fra lande, såfremt disse opfylder betingelserne for medlemskab. Det kræver, at de er demokratiske og respekterer

menneskerettighederne, og at de har en økonomisk struktur, der gør dem i stand til at bære et egentligt medlemskab, samt i øvrigt er rede til at deltage i en videre udbygning af samarbejdet i overensstemmelse med Traktatens mål herfor.

III. Hovedopgaven på de kommende regeringskonferencer må være at styrke det europæiske samarbejde over en bred front, samtidig med at Fællesskabets rolle som forankringspunkt fastholdes.

Elementerne i dette styrkede europæiske samarbejde udgøres af:

- Det kommunautaire samarbejde
- Den økonomiske og monetære union
- Det interguvermentale samarbejde
- Det udenrigspolitiske samarbejde

Ud over at satse på en styrkelse af samarbejdet på en hel række konkrete områder må man også stille mod at fastlægge visse retningslinier eller principper for det videre samarbejde. Dette må ske under hensyntagen til mulighederne for en trinvis styrkelse af samarbejdet i dybden og for en gradvis udvidelse af samarbejdet gennem større inddragelse i de politikområder, hvor der er klare tredjelandsspekter.

Der må således fastlægges en metode herfor samt visse principper for en gradvis udbygning af samarbejdet. Den danske regering finder, at subsidiaritetsprincippet bør indgå som et grundlæggende princip i præamblen og anvendes på de konkrete områder.

På denne baggrund fremsætter den danske regering følgende konkrete forslag.

A. Regeringskonferencen om politisk union.

I. Miljøpolitikken

1. Den danske regering lægger vægt på, at miljøpolitikken får en væsentlig mere central placering i Fællesskabets samlede virke. Målsætningen om at sikre en miljømæssig bæredygtig udvikling bør således indgå blandt de overordnede principper for Fællesskabet.

2. Der bør endvidere ske en udbygning og en opstramning af Traktatens miljøkapitel. For eksempel bør løsningen af de fundamentale miljøproblemer ikke vige for andre hensyn.

3. Retsakter inden for miljøpolitikken bør vedtages med kvalificeret flertal med bibeholdelse af medlemslandenes ret til at opretholde eller indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger.

II. Den sociale dimension.

1. Den danske regering lægger vægt på, at der sker en styrkelse af den sociale dimension for derigennem at skabe en spredning af de fordele, der opnås af det indre marked. Den sociale dimension indgår som en del af processen henimod det indre marked. Den bør opregnes som en af Fællesskabets grundlæggende opgaver. Det er vigtigt, at solidariteten i samarbejdet også manifesterer sig på dette område - gennem en traktatfæstelse af arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder.

2. Der bør således tilvejebringes et decideret retsgrundlag i Traktaten, hvorved Kommissionen bl.a. pålægges at tage initiativ til at fremsætte forslag. I tilfælde, hvor det pågældende område egner sig dertil, må der være tale om minimumsbestemmelser. Det bør klart fremgå, at målsætningen bl.a. må være at fremme en forbedring af arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkår for herigennem at muliggøre en udjævning af disse vilkår på et stadigt stigende niveau.

Den danske regering finder, at en række fundamentale principper bør traktatfæstes. Det gælder bl.a. adgang til arbejde og uddannelse, den sociale tryghed, beskyttelse mod arbejdsulykker og erhvervssygdomme, medindflydelse, organisationsfriheden og retten til kollektive forhandlinger. Det bør videre fastslås, at subsidiaritetsprincippet er væsentligt på dette område for at sikre den frie forhandlingsret på arbejdsmarkedsområde. Der henvises i den forbindelse til afsnittet herom i Fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmæssige og sociale rettigheder.

3. Retsakter bør som hovedregel vedtages med kvalificeret flertal.

III. Skattepolitikken

1. Den danske regering lægger vægt på, at der ikke mindst i lyset af den fuldstændige liberalisering af kapitalbevægelserne og den forestående etablering af ØMU gennemføres mere effektive regler for udveksling af kontroloplysninger og for gensidig bistand på skatteområdet.

2. Den danske regering går ind for at undersøge mulighederne for at indføre minimumssatser for både indkomstbeskatning, moms og afgifter. Det vil forhindre en

for alle medlemslande uønsket konkurrence på skatterabatter.

På erhvervsbeskatningsområdet er der helt særlige problemer med konkurrence på skatterabatter, og problemerne vil blive markant forøget i takt med, at det lykkes at reducere den almindelige statslige erhvervsstøtte. Dette spørgsmål bør undersøges med henblik på i givet fald at fremlægge egnede forslag for at løse eventuelle problemer.

IV. Styrkelse af det demokratiske grundlag for EF-samarbejdet.

1. Den øgede integration i Fællesskabet gør det nødvendigt at styrke den demokratiske proces.

Med henblik på at få tilgodeset dette formål foreslår den danske regering, at der sker en styrkelse af både de nationale parlamenter og Europa-Parlamentets indflydelse. Det må nemlig erkendes, at en betydelig del af det såkaldte demokratiske underskud må tilskrives den omstændighed, at de nationale parlamenter ikke i alle lande synes at have en tilstrækkelig rolle i de beslutninger, der tages i Fællesskabet. Den danske regering henviser i denne forbindelse til den rolle, som Folketingets Markedsudvalg spiller i Danmark.

2. Med henblik på at styrke Europa-Parlamentets rolle foreslår den danske regering, at samarbejdsproceduren udvides, så den kommer til at omfatte alle sager på de interne politikområder, der afgøres med kvalificeret flertal. Det skønnes ikke nødvendigt at indføre ændringer i selve samarbejdsproceduren. Denne bør fortsat være skriftlig.

Endvidere bør traktaten gennemgås med henblik på at skabe konsekvente retningslinier for høring af Europa-Parlamentet.

3. Europa-Parlamentet bør, såfremt Kommissionen udviser inaktivitet, kunne pålægge denne (f.eks. med et flertal af de valgte medlemmer) at fremsætte forslag til retsakter.

4. For at undgå at manglende efterlevelse og implementering af retsakter udvikler sig til et troværdighedsproblem for Fællesskabet, foreslår den danske regering, at Europa-Parlamentet gives kompetence til at afholde høringer, hvori medlemslande er forpligtet til at møde frem og forklare den manglende efterlevelse. Denne procedure kan suppleres med en årlig rapport fra Kommissionen til Rådet, der klart redegør for de enkelte medlemsstaters manglende efterlevelse. Endvidere bør indføres en procedure, der indebærer, at et medlemsland, der har modtaget en dom ved Domstolen, inden 6 måneder

over for Europa-Parlamentet skal redegøre for, hvordan dommen er efterlevet.

5. Den demokratiske kontrol bør dernæst styrkes ved, at der indføres regler, der skaber større åbenhed om EF-samarbejdet og ikke mindst EF-institutionernes forvaltning. Det betyder blandt andet, at visse møder i Rådet bør være offentlige, og at borgerne får mulighed for, at de kan få direkte indsigt i forvaltningsakter af generel karakter og såfremt der er tale om partsinteresse også i forvaltningsakter af umiddelbar interesse for dem. En indførelse af sådanne principper vil på afgørende måde bibringe større forståelse for samarbejdet og derved bidrage til at fjerne en del misforståelser.

6. Der oprettes en ombudsmandsinstitution under Europa-Parlamentet.

7. Europa-Parlamentets kontrolbeføjelser over for Kommissionen styrkes på de områder, hvor Kommissionen af Rådet har fået tillagt forvaltningskompetence.

8. Med henblik på at bidrage til større samhørighed mellem Fællesskabets borgere foreslår den danske regering, at der indføres valgret til kommunalvalg i Fællesskabet for EF-borgere, bosat i et andet medlemsland end hjemlandet.

9. Der indføres fælles valgdato for valg til Europa-Parlamentet.

10. Henset til at regionerne i medlemsstaterne på længere sigt får større interesse i udviklingen i Fællesskabet foreslås, at der etableres et udvalg under Ministerrådet (i lighed med ØSU), der giver disse mulighed for at kunne høres inden beslutninger tages i Ministerrådet.

V. Institutionernes effektivitet.

1. Det må erkendes, at institutionerne stort set har fungeret tilfredsstillende under de nuværende forhold. Det er værd at notere sig, at de har været i stand til at kapere den betydelige mængde af forslag, som gennemførelsen af det indre marked har resulteret i. Meget taler derfor for, at der ikke er nogen grund til at overveje grundlæggende ændringer i den naturlige balance.

2. Der indføres afstemninger med kvalificeret flertal på områder som miljø og arbejdsmarkedsområdet med henblik på at sikre vedtagelse af forbedrede minimumsbestemmelser.

3. Rammeprogrammerne for Forskning og Teknologi vedtages med flertalsafgørelser.

4. Antallet af kommissærer begrænses til én pr. medlemsland.

5. Der indgås en permanent aftale for EF-institutionernes placering omfattende retningslinier for den fremtidige placering af nye institutioner.

6. Der bør ske en styrkelse af mulighederne for at gennemtvinge manglende efterlevelse af medlemslandenes forpligtelser.

7. Der bør ske en styrkelse af Europa-Parlamentets rolle med hensyn til effektivt at revidere og kontrollere Kommissionens administration af Fællesskabets finansielle ressourcer.

8. Der bør gennemføres en forenkling af eksisterende fællesskabsbestemmelser med henblik på at undgå svig med fællesskabsmidler, ligesom eventuelle yderligere foranstaltninger bør iværksættes.

9. For at sikre, at Fællesskabernes retsakter er overskuelige, bør der løbende ske en sammenskrivning eller forenkling af retsakterne, når disse er ændret væsentligt.

VI. Nye politikker.

1. Den danske regering finder, at der er et stort behov for at styrke samarbejdet på de nye politikområder. Der bør i visse tilfælde tilvejebringes et nyt traktatgrundlag eller det eksisterende bør strammes mærkbart op.

2. Den danske regering finder, at man - ud over miljøpolitikken, den sociale dimension og skattepolitikken - bør stille imod en ændring af bestemmelserne på følgende politikområder:

Statsstøtte - Traktatens bestemmelser strammes op. Kommissionens beføjelser styrkes.

Forbrugerbeskyttelse bør være et prioriteret mål i EF-samarbejdet, og der bør tilvejebringes et traktatgrundlag, som sikrer forbrugernes fundamentale rettigheder - nemlig ret til beskyttelse af sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser, til erstatning ved skader, til oplysning og undervisning og til repræsentation.

Politik vedrørende EF's udviklingsbistand - beslutninger herom tages med kvalificeret flertal.

Sundhedspolitik - der tilvejebringes et traktatgrundlag, hvor det er nødvendigt, f.eks. for de dele, som knytter sig til områderne arbejdsmiljø og eksternt miljø.

Beslutninger bør på visse områder træffes med kvalificeret flertal. Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse på dette område.

Uddannelsespolitik - der oprettes et særligt afsnit i traktaten herom. Det bemærkes, at subsidiaritetsprincippet er væsentligt på dette område.

Energipolitik - det anføres, at Fællesskabets energipolitik har til formål at sikre Fællesskabets uafhængighed på dette område, at sikre en miljømæssig forsvarlig energiproduktion samt at fremme anvendelse af miljøvenlige brændsler, herunder vedvarende energikilder.

Telekommunikation - det overvejes, om der er behov for et traktatgrundlag, hvorefter beslutninger herom kan tages med kvalificeret flertal.

Kulturpolitik - der udarbejdes et kapitel i Traktaten om det kulturelle samarbejde i Fællesskabet og med tredjelande. Formålet hermed er primært at fremme den kulturelle udveksling over grænserne. Dette skal se med respekt for de enkelte kulturers egenart og udviklingsmuligheder og med mulighed for at forvalte kulturstøttemidler efter nationale kulturelle retningslinier.

VII. Enhed og sammenhæng i Fællesskabets optræden internationalt.

Det er den danske regerings opfattelse, at der bør ske en styrkelse af Fællesskabets diplomatiske og politiske indsats i forholdet til tredjelande, i internationale organisationer og i andre multilaterale fora.

Udbygningen bør ske trinvis, i takt med etableringen af fælles holdninger.

Den danske regering går ind for at undersøge mulighederne for og rækkevidden af en højere grad af samordning mellem økonomiske, politiske og sikkerhedspolitiske aspekter af udenrigspolitikken.

Regeringen afviser, at Det Europæiske Politiske Samarbejde kommer til at omfatte et forsvarspolitisk samarbejde - herunder oprettelse af fælles militære styrker.

Den danske regering finder, at konsensusreglen fortsat bør være gældende for sager, der vedrører Det Europæiske Politiske Samarbejde.

Det er den danske opfattelse, at der bør finde en udbygning sted af de emner, der drøftes inden for Det Europæiske Politiske Samarbejde. Den danske regering tillægger navnlig en øget Tolv'er-koordinering i CSCE-spørgsmål væsentlig betydning. Dermed vil samarbejdet inden

for EF's sikkerhedspolitiske dimension også kunne udbygges pragmatisk under samtidig respekt for det sikkerhedspolitiske samarbejde i andre fora.

Den danske regering ønsker, at der etableres en beslutningsstruktur, hvori Rådet (almindelige anliggender) placeres centralt som enhedsforum for behandlingen af kommunautære spørgsmål og sager, der falder under Det Europæiske Politiske Samarbejde.

Et sådant enhedsforum vil have som konsekvens, at også den forudgående sagsforberedelse må koordineres. Den danske regering forholder sig åbent over for de former, hvorunder samordningen af de politiske og kommunautære emner skal finde sted.

En øget koordination af sekretariatsforberedelsen må imidlertid i sig selv forventes at yde et vægtigt bidrag hertil. Det må derfor sikres, at EPS-sekretariatet og Rådssekretariatet arbejder optimalt sammen. Den centrale placering af Rådet som enhedsforum kunne tale for, at sekretariatsfunktionerne for EPS-samarbejdet blev henlagt til en særlig enhed under Rådets generalsekretær.

Der må endvidere sørges for tæt forbindelse mellem Kommissionen og et styrket Rådssekretariat. Kommissionens nuværende placering som ligeberettiget partner i Det Europæiske Politiske Samarbejde bør bekræftes i traktatteksten.

Endelig vil der skulle finde en samordning sted af arbejdet i COREPER og i Den Politiske Komité.

B. Regeringskonferencen om økonomisk og monetær union.

1. Den danske regering finder, at etableringen af ØMU ligger i naturlig forlængelse af skabelsen af det indre marked og vil kunne bidrage til at fremme vækst og beskæftigelse i alle medlemslandene. Den danske regering lægger derfor vægt på, at konferencen om den økonomiske og monetære union fører til et positivt resultat for dermed at opnå de med en sådan union forbundne fordele.

2. Det er vigtigt at fastlægge de rette målsætninger for ØMU. Den danske regering finder, at målene i Traktatens artikel 2 og 104 er et godt udgangspunkt, men at målsætningen om fuld beskæftigelse bør indgå eksplicit blandt de overordnede principper for Fællesskabet. Den eksisterende ligevægt mellem principperne i de to artikler må på denne baggrund fastholdes.

Det må klargøres i Traktaten, at koordinationen af den økonomiske og monetære politik i ØMU skal stræbe efter at opfylde disse målsætninger.

Erfaringerne siden Rom-traktaten blev udformet viser imidlertid, at det er vigtigt, at den økonomiske vækst respekterer hensynet til miljøet og energiforbruget. Et yderligere mål må derfor være kravet om en miljømæssig bæredygtig udvikling. Den danske regering foreslår, at dette mål også nævnes eksplicit i traktaten.

Såvel penge-, finans- og strukturpolitik kan bidrage til prisstabilitet, vækst og beskæftigelse. Den danske regering finder det naturligt, at det europæiske system af centralbanker (ESCB) varetager pengepolitikken, idet Rådet (økonomi- og finansministre) i deres fastlæggelse af den økonomiske politik tilgodeser hensynet til de øvrige mål, herunder vækst og høj beskæftigelse. Det er således ESCB's opgave at sikre prisstabilitet og i sammenhæng hermed at understøtte Fællesskabets generelle økonomiske politik.

3. Med henblik på at sikre opfyldelsen af Fællesskabets målsætninger på det økonomisk-politiske område bør Rådet af økonomi- og finansministre (ECOFIN) styrkes. Hermed betrygges også koordination i forhold til ESCB.

4. I spørgsmålet om demokratisk kontrol ("accountability") er det vigtigt, at denne afbalancerer den nødvendige uafhængighed for ESCB. Et vigtigt element i en sådan kontrol vil være en pligt for ESCB til periodisk - og i øvrigt efter behov - at informere offentligheden om og forklare sine pengepolitiske beslutninger. Formanden for ESCB må endvidere have pligt til at møde op i Europaparlamentet, når han inviteres. Den danske regering er af den opfattelse, at det i øvrigt må være op til hvert enkelt medlemsland at afgøre, hvorvidt dets nationale guvernør skal kunne inviteres til et møde med det nationale parlament. Det samme gælder nationale informationsprocedurer. Dette ligger i forlængelse af, at der er tale om et system af centralbanker.

5. Sammenhængende med problemet omkring demokratisk kontrol og uafhængighed for ESCB er spørgsmålet om afstemningsreglerne i ESCB-Rådet. Den danske regering lægger afgørende vægt på, at ESCB-Rådet arbejder på grundlag af princippet om ét land - én stemme. Beslutninger bør træffes med simpelt flertal undtagen i særlige anliggender.

6. For så vidt angår ØMU's valutapolitik i forhold til tredjelande er det den danske regerings opfattelse, at Rådet træffer beslutninger vedrørende valutakursregime og om ændringer i eventuelle centralkurser og eventuelle udsvingsbånd i forhold til tredjelande. Det er også klart, at ESCB må stå for den daglige gennemførelse af valutakurspolitikken.

Det er dog vigtigt også her at sikre Rådet den nødvendige indflydelse. Dette kunne ske ved faste møder mellem ECOFIN og ESCB's ledelse. Kursudviklingen over for dollar og yen m.v. kan ikke ensidigt fastlægges af EF, men må ske i et samarbejde med de øvrige store industrilande. Drøftelsen og beslutningerne i Rådet om de overordnede retningslinier for valutakurspolitikken i det kommende halve år kunne derfor ske i de halvårlige overvågningsmøder efter den model, som nu anvendes i samarbejdet mellem de 7 store industrilande i G-7 regi.

7. På finans- og budgetpolitikens område for de enkelte medlemslande må traktaten afspejle subsidiaritetsprincippet. Herudover må det være klart, at Rådet ikke vil kunne træffe bindende beslutninger om et medlemslands budgetover- eller underskud eller indtægter og udgifter, ligesom fordelingspolitikken må forblive et nationalt anliggende. Alt andet ville være uholdbart i forhold til de nationale parlamenter. Denne holdning medfører også, at Domstolen ikke skal kunne omgøre nationale budgetbeslutninger.

Derimod er det nødvendigt med en høj grad af ansvarlighed vedrørende de nationale budgetter. Den danske regering kan derfor støtte, at der etableres procedurer, hvorved der bliver et pres imod et medlemsland, der fører en uansvarlig finans- og budgetpolitik. Som et led heri bør Rådet kunne vedtage, at et givet budgetunderskud er for stort.

I forbindelse med en eventuel ny fællesskabspolitik overfor medlemslande med større økonomiske problemer og behov for særlige tilpasningsforanstaltninger skal det være muligt at gøre den økonomiske støtte betinget af, at aftalte forpligtelser vedrørende budgetpolitikken overholdes.

Kravet til budgetdisciplin gælder også EF's budget, der i forhold til de i dag vedtagne fælles politikker stort set har en passende størrelse.

8. I lyset af de generelle målsætninger for ØMU er det af fælles interesse at vurdere, om de nationale budgetter understøtter målsætningerne - herunder målsætningen om vækst og beskæftigelse. Det er således naturligt, at Rådet fastlægger en passende "budgetary stance" for Fællesskabet som helhed, og det vil være nødvendigt, at Rådet drøfter den passende udvikling i budgetunderskud såvel som budgetoverskud. Herigennem vil der også kunne lægges et politisk pres på medlemslande, der fører en afvigende politik i form af en for restriktiv eller ekspansiv økonomisk politik.

Denne proces er allerede begyndt af frivillighedens vej i ØMU's første fase, og det er vigtigt, at regeringerne

tager dette samarbejde alvorligt. Erfaringerne fra samarbejdet i første fase vil blive en prøve på villigheden til at samarbejde indenfor ØMU.

9. ØMU lægger ikke i sig selv op til en udbygning af strukturfondene ud over det allerede besluttede. Fra dansk side er man indstillet på at overveje hensigtsmæssigheden af at erstatte de nuværende betalingsbalanfaciliteter med en fællesskabspolitik til støtte for medlemslande med større økonomiske problemer og behov for særlige tilpasningsforanstaltninger. Dette ville være et instrument, der bidrager til øget konvergens.

Den danske regering går ind for at undersøge mulighederne for at skabe nye fællesskabsinstrumenter (eventuelt i form af en konjunkturfond), som kan påvirke den generelle konjunkturudvikling i EF og herigennem sikre en mere aktiv politik for at styrke beskæftigelsen.

10. Ligesom i EMS'en bør der i ØMU være mulighed for tilknytning af nærtstående europæiske landes valutaer. Dette vil kunne styrke handelsforbindelserne og bidrage til at fremme vækst og beskæftigelse samt prisstabilitet i disse lande til gavn for såvel landene selv som for Fællesskabet.

11. For at høste de fulde økonomiske fordele af ØMU finder den danske regering det mest hensigtsmæssigt med en kort anden fase med hurtig overgang til den endelige fase.

12. Traktaten må basere sig på, at alle EF-lande skal være omfattet af ØMU-processen. Der kan dog blive behov for at have overgangsbestemmelser for visse lande.

Den 4. oktober 1990